

2. december

2. december er en meget vigtig dag for nisserne. Nu har de fået de røde nissehuer på, og de skal i gang med at gøre hytterne klar til julen. De er alle sammen i højt humør, for nisser glæder sig jo lige så meget til jul som menneskebørn gør.

De er alle sammen taget ud i skoven og har travlt med at samle materialer til at reparere hytterne med, og ting som de kan bruge til julepynt. De voksne nisser samler pinde og mos, så de kan stoppe de huller, der altid kommer i nissehusenes tage og vægge når det blæser, og nissebørnene samler røde bær og små fine kogler og grankviste, som de kan pynte op i stuerne med,

Far Nis slæber af med en stor gren og skælder lidt ud på lille Nis – som jo altså er temmelig stor – fordi han ikke rigtig tager ved i den anden ende. ”Tag hænderne op af lommerne knægt”, siger han, og lille Nis forklarer, at han faktisk er så stærk, at han kun behøver at bruge en hånd for at bære hele grenen. Og Far Nis brummer lidt om børn nu om stunder, og så slæber de videre.

Lille Tove er der ikke rigtig nogen, der har set noget til, siden hun gik over for at hjælpe Klogenisses barnebarn, som er en meget klog og smuk ung nisse, med at sortere grankogler efter størrelse.

Tre er mest optaget af at finde ting, der kan spises. Han er vældig god til at finde bog og agern, der stadig kan bruges til mad, og de lækre røde bær, som alle nisser elsker, og det der ikke ender i hans egen mave, bærer han hjem til Nissemor i en stor rygsæk, som han altid har på, hvis han nu skulle finde noget spiseligt undervejs.

Fire og Fem har også samlet bær og kogler, men det varer nu ikke så længe, inden de begynder at kede sig lidt. Så begynder de at kaste bærene efter hinanden, og efter et stykke tid er det ikke kun deres huer der er røde. Faktisk ser de ud som om er dyppet i syltetøj begge to. Det ser sjovt ud og Seks kunne godt tænke sig at være med. Men så snart han begynder at kaste bær på dem, råber de begge to: ”Gå din vej, gå hen til Nissemor, du kan ikke være med her. Du begynder bare at tude hvis vi kaster bær på dig”.

”Nej jeg gør ej”, siger Seks – ”det var bare sidste gang, fordi I kastede så hårdt og det var grankogler. Jeg vil gerne være med”. ”Nej” siger de to store søskende igen – ”gå hen til mor, du er for lille”.

”Øv” tænker Seks og trisser hen i retning af det sted, hvor Nissemor står og river blødt mos af en træstub og lægger det i en bunke, ”bare jeg var lige så stor som Fire og Fem, men det bliver jeg jo aldrig. De vil altid synes at jeg er for lille. Selv om jeg bliver 1000 år. Øv.”

Og så går han hen til Nissemor og står lidt og kigger på at hun samler mosset sammen. Syv sidder oppe på en af de mosbunker som Nissemor allerede har samlet, og engang imellem hopper hun op og ned i bunken, mens hun råber og hujer af glæde. ”Det ser sjovt ud”, tænker Seks, og så tager han tilløb og springer fra den ene bunke til den næste og videre til den tredje så mosset står om ørerne på ham.

”Hold op med det der” siger Nissemor strengt, ”kan du da ikke se, at du splitter alt det mos ad som jeg lige har samlet”. ”Men Syv hopper også i mosset” siger Seks fornærmet. ”Ja, men du er meget større end hende, så du hopper bunkerne helt flade”, siger Nissemor. ”Du er stor nok til at hjælpe lidt til, og nu kan du starte med at hjælpe med at samle mosset sammen igen”.

”Dumme Nisseemor” siger Seks, ”dumme prut. Og Fire og Fem er også nogen dumme prutter. Og alle de andre er lige så dumme. Prutter”. Nisseemor ser vred ud nu og Seks går lidt væk, mens han stadig snakker vredt – mest med sig selv.

”Først er jeg for lille og så er jeg for stor. Hvorfor kan jeg ikke bare være lige tilpas.

De er rigtig dumme alle sammen. En rigtig dum familie. Måske skulle man gå ud i verden og finde sig en anden familie. En hvor de alle sammen synes at jeg har lige den rigtige størrelse og må være med til alting og selv må bestemme alting”.

Seks begynder at gå hen ad en af skovstierne. ”Hvad mon de ville sige” tænker han, ”hvis jeg nu virkelig løb væk. De ville helt sikkert blive meget kede af det. Og Fire og Fem ville nok få skældud fordi de var så dumme imod mig, og mor ville savne mig, og fortryde at hun havde sagt at jeg ikke måtte hoppe i mosset”. Han får næsten tårer i øjnene når han tænker på, hvor kede de ville blive af det alle sammen, hvis han forsvandt.

”Jeg gemmer mig i min hule” tænker han. ”Den hule jeg har sammen med museungerne. Der er både mad og tørt græs at sove i, og måske er nogen af musene der også. Og når jeg så kommer hjem i morgen, så bliver de så glade for at se mig, at de helt glemmer at være sure på mig, fordi jeg sagde prut til dem”.

Og Seks piler hen ad stien og op over en lille høj, og ned under nogle buske, og lige hen til indgangen til hulen. Han skubber til nogle grene og råber ind i hulen ”Hu, hu, er her nogen?”. ”Sig kodeordet” siger en stemme inde fra hulen – ”øh, uleglylp” siger Seks. ”Nej” svarer stemmen, ”men så tissemyre da”. ”Nej” siger stemmen igen, ”men så ved jeg det ikke” siger Seks lidt utålmodig. ”Det er musehaleknudespid” siger stemmen, ”det kan jeg overhovedet ikke sige” mumler Seks og kravler ind ad døråbningen. Inde i hulen sider to museunger. ”Hej” siger Seks, ”jeg er løbet hjemmefra”. Museungerne gør store øjne og den ene bider sig lidt nervøst i halen. ”Ved din far og mor det”, spørger den så, og den anden siger lige samtidig, ”må du godt det?” ”Nej” siger Seks ”det er jo det, der er hele ideen med det. De skal blive rigtig kede af det og savne mig – og så kommer jeg hjem”. ”Nå sådan” siger museungerne, men det ser ikke helt ud, som om de forstår det.

”Nå, men vi skal hjem nu. Vi må ikke være ude, når uglen vågner”. Og så piler de ud af hulen mens de skæver nervøst til en stor ugle, der sidder og sover på en gren højt oppe over hulen.

Men Seks spiser lidt af den mad, de har gemt i hulen, og så ruller han sig sammen i et hjørne, mens han gaber inderligt. Og det sidste han tænker inden han falder i søvn er, at han alligevel vil sige til Nisseemor, at han ikke mente det der med at hun var en prut.

Imens er nisserne ved at være færdige med at slæbe alle de ting, de har samlet sammen hjem til hytten, og Nisseemor har sat den store grødeskål midt på bordet, så de kan få noget at spise, for de er både trætte og sultne alle sammen.

”Men hvor er Seks?” siger Nissefar, da han opdager, at der er en tom plads ved bordet. ”Er der nogen af jer der har set ham?”.

”Han var vist lidt sur” siger Fire, ”fordi vi ikke ville lege med ham”. ”Ja og jeg skældte ham vist lidt ud” siger Nisseemor, ”fordi han hoppede i mosbunkerne”. ”Og han kaldte dig en prut” siger Syv med høj klar stemme ”mange gange. Prut prut prut”.

”Han er nok løbet hen til musene” siger Fire. ”Dem er han gode venner med, og så bliver han der nok i nat, for nu er det jo helt mørkt udenfor”.

Nissemor ser lidt urolig ud, men Nissefar siger beroligende: ”Han er vant til at klare sig. Og du kender jo musene. De er flinke og skal nok tage sig af ham”. ”Og ellers går vi ud og finder ham” siger Fire, ”ikke osse Fem”, og Fem nikker med munden fuld af grød.

Da nisserne er færdige med at spise og skal til at gå til ro, er der pludselig en, der banker på døren, og da Nissefar lukker op, står der en stor sort fugl udenfor. ”Undskyld vi forstyrrer” siger den, ”men må vi gerne sove her i jeres træer i nat, for hjemme i den del af skoven, hvor vi bor, er der en forfærdelig larm og spektakel, det er ikke til at få lukket et øje”. ”Men hvad er der dog på færde?” spørger Nissefar. ”Ja det skal jeg såmænd sige dig” siger fuglen. ”Det er de forbistrede trolde. Der er en stor flok af dem, der har slået sig ned her i skoven. I vores skov. Og larme og regere gør de. Og de lugter. Hele natten.” .

”Nå men godnat”. Og så forsvinder fuglen op i et af de højeste træer.

”Trolde” siger Nissefar lidt bekymret, mens han langsomt lukker døren ”Nå, så der er trolde i skoven.....”